

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

Venerabilis Patris D. Hludowici Blosii Abbatis Lætiensis Ordinis S. P. N. Benedicti Tomus Posterior Margaritum Spirituale

Blois, Louis de

Monasterii Campidonensis, 1672

Cap. XV. Alia miracula. Martha Christi hospita.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-45885](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-45885)

APPRO-
BATA VI-
TAR VIT-
CHRISTI
ANN.
XXXIII.

Christus
major A-
brahama
& ante
tempus.

Lapida-
re se vo-
lentes de-
feris.

dicitis, quia Deus vester est, & nō cognovistis eum; ego autem novi eum. Et si dixerō quia non scio eum, ero similis vobis, mendax. Sed scio eum, & sermonem ejus servo. Abraham pater vester exultavit ut videret diem meum: vidit, & gavisus est. Dixerunt ergo Judæi ad eum: Quinquaginta annos nondum habes, & Abraham vidisti? Dixit eis Iesus: Amen, amen dico vobis, antequam Abraham fieret, ego sum. Tulerunt ergo lapides, ut jacerent in eum: Iesus autem abscondit se, & exiit de templo.

lutum ex spuro, & linivit lutum super oculos ejus, & dixit ei: Vade, lava in natatoria Siloë (quod interpretatur Missus.) Abiit ergo, & lavit, & venit videns. Itaque vicini, & qui viderant eum prius quia mendicus erat, dicebant. Nonne hic est, qui sedebat, & mendicabat? Alii dicebant: Quia hic est. Alii autem: Nequaquam, sed similis est ei. Ille verò dicebat: Quia ego sum. Dicebant ergo ei: Quomodo aperti sunt tibi oculi? Respondit: Ille homo, qui dicitur Iesus, lutum fecit, & unxit oculos meos, & dixit mihi: Vade ad natatoriam Siloë, & lava. Et abii, lavi, & video. Et dixerunt ei: Ubi est ille? Ait: Nescio.

Su ex spu-
to cogit
nivi
culos ca-
ei, suffi-
que la-
vari in
Siloë, &
vidit.

Miratur
vulgum

Pharisæi
calumni-
antur vi-
datum
Sabbati

Schisma
inter Ju-
dæos de
Christo

Cæcus
dixit esse
proprietā
& filium
Dei.

CAPUT XV.

Alia miracula. Martha Christi hospita.

1. Iesu homini à nativitate cæco visum restituit. Hoc miraculum variè expagitur.
2. Rursum de manibus se lapidare volentium exit.
3. A Martha suscipitur, à Magdalena auditur.
4. Sanat mulierem contractam.
5. Curat hydropticum.

1.
Joan. 9.
Cæcus na-
tus, ut
manife-
starentur
opera
Dei.

ET præteriens Iesus vidit hominem cæcum à nativitate: & interrogaverunt eum discipuli ejus: Rabbi, quis peccavit, hic, aut parentes ejus, ut cæcus nasceretur? Respondit Iesus, Neque hic peccavit, neque parentes ejus; sed ut manifestentur opera Dei in illo. Me oportet operari opera ejus qui misit me, donec dies est: venit nox, quando nemo potest operari: quamdiu sum in mundo, lux sum mundi. Hæc cum dixisset, expuit in terram, & fecit

Lutum
fecit le-

Adducunt eum ad Phariseos, qui cæcus fuerat. Erat autem Sabbatum, quando lutum fecit Iesus, & aperuit oculos ejus. Iterum ergo interrogabant eum Pharisei quomodo vidisset. Ille autem dixit eis: Lutum mihi posuit super oculos, & lavi, & video. Dicebant ergo ex Phariseis quidam: Non est hic homo à Deo, qui Sabbatum non custodit. Alii autem dicebant: quomodo potest homo peccator hæc signa facere? Et schisma erat inter eos. Dicunt ergo cæco iterum: Tu quid dicis de illo qui aperuit oculos tuos? Ille autem dixit: quia propheta est. Postea cum invenisset eum Iesus, dixit ei: Tu credis in Filium Dei? Respondit ille, & dixit: Quis est, Domine, ut credam in eum? Et dixit ei Iesus: Et vidisti eum, & qui

10-
VI-
TAE
CHRISTI
ANN.
XXXIII.

Pharisei
sua ipson
te oves
cauti.

Joan. 10
Christus
pastor bo-
nus.

Alia dis-
senso lu-
daorum
de Chri-
sto.

2. Facta sunt autem Encænia in
Judæi in-
perrugant
Christum
an sit
Messias

qui loquitur tecum, ipse est. At il-
le ait: Credo Domine. Et proci-
dens adoravit eum. Et dixit ei Ie-
sus: In iudicium ego in hunc
mundum veni: ut qui non vident
videant, & qui vident cæci fiant.
Et audierunt quidam ex Phariseis,
qui cum ipso erant, & dixerunt
ei: Numquid & nos cæci sumus?
Dixit eis Iesus: Si cæci essetis, nō
haberetis peccatum. nunc verò
dicitis: quia videmus. Peccatum
vestrum manet. Ego sum pastor
bonus. Bonus pastor animam suā
dat pro ovibus suis. Alias oves
habeo, quæ non sunt ex hoc ovi-
li: & illas oportet me adducere,
& vocem meam audient, & fiet
unum ovile, & unus pastor.
Propterea me diligit Pater: quia
ego pono animam meam, & ite-
rum sumam eam. Nemo tollit
eam à me: sed ego pono eam à
me ipso, & potestatem habeo po-
nendi eam, & potestatem habeo
iterum sumendi eam. Hoc man-
datum accepi à patre meo. Dis-
senso iterum facta est inter Ju-
dæos propter sermones hos. Di-
cebant autem multi ex ipsis, Dæ-
monium habet, & insanit: quid
eum auditis? Alii dicebant: Hæc
verba nō sunt dæmonium habentis,
numquid dæmonium potest
cæcorum oculos aperire?

2. Facta sunt autem Encænia in
Jerosolymis, & hiems erat. Et
ambulabat Iesus in tēplo, in por-
ticu Salomonis. Circumdederunt
ergo eum Judæi, & dicebant ei:
Quousque animam nostram tol-

lis? si tu es Christus, dic nobis
palam. Respondit eis Iesus: Lo-
quor vobis, non creditis. opera
quæ ego facio in nomine Patris
mei, hæc testimonium perhibent
de me: sed vos non creditis, quia
non estis ex ovibus meis. Ego &
Pater unum sumus. Sustulerunt
ergo lapides Judæi, ut lapidarent
eum. Respondit Iesus: Multa bo-
na opera ostendi vobis ex Patre
meo: propter quod eorum opus
me lapidatis? Responderunt ei
Judæi: De opere bono non lapi-
damus te, sed de blasphemia: &
quia tu, homo cum sis, facis te ip-
sum Deum. Respondit eis Iesus:
Nonne scriptum est in lege ve-
strâ, Ego dixi, dii estis? Si illos di-
xit deos, ad quos sermo Dei fa-
ctus est, & non potest solvi Scri-
ptura; quem Pater sanctificavit,
& misit in mundum, vos dicitis:
Quia blasphemias: quia dixi, Fi-
lius Dei sum? Si non facio opera
Patris mei, nolite credere mihi. Si
autem facio, & si mihi non vultis
credere, operibus credite, ut co-
gnoscatis, & credatis quia Pater
in me est, & ego in Patre. Quære-
bant ergo eum apprehendere: &
exivit de manibus eorum.

Intravit autem in quoddam
castellum, & mulier quædam,
Martha nomine, excepit illum in
domum suam. Et huic erat soror,
nomine Maria: quæ etiam sedens
secus pedes Domini, audiebat
verbum illius. Martha autem sa-
ragebat circa frequens ministe-
rium, quæ stetit, & ait: Domine,
non

Respon-
det, ex
peribus
consci-
endum.

Judæi
conan-
tur eum
lapidare.

Psal. 82.

Probat fa-
esse Deum,
& Filium
Dei.

3.
Luc. 10
Martha
excipit
Christum
hospitio
Maria
ipsum
audit.
conque-
ritur.

EPITO-
MA VI-
TAE
CHRISTI
ANN.
XXXIII.

Maria
prefer-
tur.

4.
Luc. 13.
Mulierē
contractā
sanat
Christus.

Judaei i-
serum ca-
lumniā
obiciunt
de Sabba-
to.

5.
Luc. 14.

non est tibi curæ, quòd soror mea reliquit me solam ministrare? dic ergo illi, ut me adjuvet. Et respondens dixit illi Dominus: Martha, Martha sollicita es, & turbaris erga plurima. Porro unum est necessarium: Maria optimam partem elegit, quæ non auferetur ab ea.

Erat autem Iesus docens in Synagoga, Sabbatis. Et ecce mulier, quæ habebat spiritum infirmitatis annis decem & octo: & erat inclinata, nec omnino poterat sursum respicere. Quam cum videret Iesus, vocavit eam ad se, & ait illi: Mulier, dimissa es ab infirmitate tua. Et imposuit illi manus, & confestim erecta est, & glorificabat Deum. Respondens autem Archisynagogus, indignans quia Sabbato curasset Iesus. Dicebat turbæ: Sex dies sunt in quibus oportet operari: in his ergo venite, & curamini, & non in die Sabbati. Respondens autem ad illum Dominus, dixit: Hypocritæ, unusquisque vestrum Sabbato non solvit bovem suum aut asinum à præsepio, & ducit ad aquam? Hanc autem filiam Abraham, quam alligavit satanas, ecce decem & octo annis, non oportuit solvi à vinculo isto die Sabbati? Et cum hæc diceret, erubescabant omnes adversarii eius: & omnis populus gaudebat in univertis quæ gloriosè fiebant ab eo.

Et factum est, cum intraret Iesus in domum cuiusdam princi-

pis Phariseorum Sabbato manducare panem, & ipsi observabant eum. Et ecce homo quidam hydropicus erant ante illum. Et respondens Iesus dixit ad Legisperitos & Phariseos, dicens: Si licet Sabbato curare? At illi tacerunt. Ipsi verò apprehensum sanavit eum, ac dimisit. Et respondens ad illos, dixit: Cujus vestrum atinus aut bos in puteum cadet, & non continuo extrahet illum die Sabbati? Et non poterant ad hæc respondere illi. Dicebat autem & ad Invitados parabolam, intendens quomodo primos accubitus eligerent, dicens ad illos: Cum invitatus fueris ad nuptias, non discumbas in primo loco, ne fortè honoratior te lit invitatus ab illo; & veniens is, qui te & illum vocavit, dicat tibi: Da huic locum: & tunc incipias cum rubore novissimum locum tenere: sed cum vocatus fueris, vade, recumbe in novissimo loco: ut, cum venerit qui te invitavit, dicat tibi: Amice, ascende superius. Tunc erit tibi gloria coram simul discumbentibus: quia omnis qui se exaltat, humiliabitur: & qui se humiliat, exaltabitur.

Hydropi-
cum sa-
nat in
Sabbato.

Probat il-
licite fi-
ri, ex ip-
si iudeo-
rum sen-
tentiis.

Parabola
de invita-
tione, &
locum al-
torem am-
bientium.

CAPV T. XVI.

Parabolæ. Bened. Etio parvulorum.

1. Iesu proponit parabolam de ove & drachma perditis.
2. De filio prodigo.
3. Loquitur item de divite epulone, & de Lazaro mendico.
4. Et de Phariseo atque Publicano.
5. Manus etiā parvulus impanens benedixit ei.

ERANT